

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 18. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā tirdzniecības politika – Galīgais antidempinga maksājums par noteiktām Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes precēm – Antidempinga maksājums, kuru par nesaderīgu ar Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību ir atzinusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu izšķiršanas institūcija

Lieta C-207/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Commissione tributaria di primo grado di Bolzano* (Bolcāno Pirmās instances nodokļu lietu tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 4. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 21. aprīlī, tiesvedībā

Rotho Blaas Srl

pret

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], E. Regans [*E. Regan*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*] (referents),

ģenerālvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 1. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Rotho Blaas Srl* vārdā – *P. Bellante* un *B. Bonafini*, *avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Albenzio*, *avvocato dello Stato*,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *H. Marcos Fraile* un *E. Rebasti*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Tuominen*, *avocat*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P. Stancanelli*, *N. Kuplewatzky* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EK) Nr. 91/2009 (2009. gada 26. janvāris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2009, L 29, 1. lpp.), Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 924/2012 (2012. gada 4. oktobris), ar kuru groza Regulu Nr. 91/2009 (OV 2012, L 275, 1. lpp.), un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/519 (2015. gada 26. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu, konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kuru attiecina arī uz konkrētu no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu neatkarīgi no tā, vai tiem deklarēta Malaizijas izcelsme (OV 2015, L 82, 78. lpp.), (turpmāk tekstā kopā – “strīdīgās regulas”) spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Rotho Blaas Srl* un *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli* (Muitas un monopolu dienests, Itālija) (turpmāk tekstā – “muitas dienests”) par saistībā ar kokskrūvju importēšanu Eiropas Savienībā maksājamā muitas nodokļa, antidempinga maksājumu un pievienotās vērtības nodokļa (PVN) korekcijas ceļā veiktu atvilkšanu kopā ar nokavējuma procentiem un soda naudu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), Eiropas Savienības Padome apstiprināja Līgumu par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kas parakstīts Marakešā 1994. gada 15. aprīlī, kā arī minētā līguma 1.–3. pielikumā esošos nolīgumus (turpmāk tekstā kopā – “PTO nolīgumi”), kuru vidū ir arī 1994. gada Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (OV 1994, L 336, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “GATT 1994”) un Nolīgums par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta piemērošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “PTO Antidempinga nolīgums”).
- 4 Ar Regulu (EK) Nr. 91/2009 Padome noteica galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam.
- 5 2011. gada 28. jūlijā PTO Strīdu izšķiršanas institūcija (*Dispute Settlement Body*, turpmāk tekstā – “DSB”) pieņēma apelācijas institūcijas ziņojumu un šķirējtiesas kolēģijas ziņojumu, kas grozīts ar apelācijas institūcijas ziņojumu, lietā “Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs un tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (WT/DS 397) (turpmāk tekstā – “DSB 2011. gada 28. jūlija nolēmums”). Šajos ziņojumos ir tostarp konstatēts, ka Savienība ir rīkojusies nesaderīgi ar vairākām PTO Antidempinga nolīguma normām.
- 6 DSB 2011. gada 28. jūlija nolēmuma rezultātā 2012. gada 4. oktobrī Padome pieņēma Īstenošanas regulu Nr. 924/2012, ar ko ir grozīta Regula Nr. 91/2009, tostarp samazinot antidempinga maksājumu, kas bija paredzēts šajā pēdējā minētajā regulā.

- 7 Ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 723/2011 (2011. gada 18. jūlijs), ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu [...] Nr. 91/2009 noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecinā ar uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2011, L 194, 6. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 693/2012 (2012. gada 25. jūlijs) (OV 2012, L 203, 23. lpp.), antidempinga pasākumi tika attiecināti ar uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus.
- 8 Eiropas Komisija – veikusi pārskatīšanu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.), 11. panta 2. punktam sakarā ar pasākumu izbeigšanos – noteica Īstenošanas regulā 2015/519, ka spēkā uz vēl pieciem gadiem ir paturams antidempinga maksājums, kas bija noteikts un grozīts attiecīgi Regulā Nr. 91/2009 un Īstenošanas regulā Nr. 924/2012.
- 9 2016. gada 12. februāra nolēmumā *DSB* apstiprināja jaunus ziņojumus, kuros secināts, ka pasākumi, ko Savienība veikusi ar Īstenošanas regulu Nr. 924/2012, nav saderīgi ar vairākām PTO Antidempinga nolīguma normām (turpmāk tekstā – “*DSB* 2016. gada 12. februāra nolēmums”).
- 10 *DSB* 2016. gada 12. februāra nolēmuma rezultātā 2016. gada 26. februārī Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/278, ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts ar uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52, 24. lpp.; turpmāk tekstā – “Atcelšanas regula”).
- 11 Šīs regulas 1. pantā ir atcelti strīdīgajās regulās noteiktie antidempinga maksājumi.
- 12 Minētās regulas 2. pantā ir noteikts, ka tās 1. pantā minēto antidempinga maksājumu atcelšanu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās datuma, kā noteikts tās 3. pantā, un tā nevar būt pamats līdz minētajam datumam iekasēto maksājumu atmaksāšanai.
- 13 Atcelšanas regula tika pieņemta, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/476 (2015. gada 11. marts) par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome (OV 2015, L 83, 6. lpp.).
- 14 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, ja *DSB* pieņem ziņojumu par Savienības pasākumu, kas veikts saskaņā ar tās antidempinga tiesisko regulējumu, Komisija var pēc vajadzības atcelt vai grozīt strīdīgo pasākumu vai veikt jebkādas citus īpašus pasākumus, kurus tā uzskata par piemērotiem konkrētajos apstākļos.
- 15 Minētās regulas 3. pantā ir noteikts, ka “visus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, piemēro no to spēkā stāšanās dienas, un, ja nav norādīts citādi, tie nerada pamatu līdz minētajai dienai iekasēto nodokļu atmaksāšanai”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 *Rotho Blaas* ir sabiedrība ar juridisko adresi Bolcāno (Itālija), kas nodarbojas ar koka konstrukcijās izmantojamo progresīvo tehnoloģiju ražošanu un tirdzniecību.

- 17 Laikposmā no 2011. gada 8. septembra līdz 2014. gada 28. februārim *Rotho Blaas* vairākās Itālijas muitas iestādēs iesniedza virkni deklarāciju, lai galīgi importētu kokskruves no Taizemes, uzrādot Taizemes iestāžu izdotus preču izcelsmes sertifikātus.
- 18 Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) par krāpnieciskiem importēšanas darījumiem, importējot konkrēti no Taizemes, Bolcāno muitas iestāde veica pēcmuitošanas pārbaudi attiecībā uz *Rotho Blaas* veiktajiem importēšanas darījumiem un konstatēja, ka – pretēji par šīm precēm izdotajos izcelsmes sertifikātos norādītajam – 75 % importēto preču izcelsmes valsts patiesībā bija Ķīna un ka tādējādi attiecībā uz šīm precēm bija nepamatoti piešķirti atbrīvojumi no muitas nodokļa.
- 19 Tāpēc ar 2016. gada 14. oktobra lēmumu par procedūras korigēšanu muitas dienests lika *Rotho Blaas* samaksāt muitas nodokli, antidempinga maksājumus un PVN kopā ar nokavējuma procentiem un soda naudu.
- 20 *Rotho Blaas* cēla prasību atcelt šo nolēmumu iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka - ņemot vērā Savienības saistības saskaņā ar PTO Antidempinga nolīgumu, konkrēti, *DSB* 2016. gada 12. februāra nolēmumu, kurā ir apstiprināts, ka šajās regulās noteiktie antidempinga pasākumi ir neatbilstīgi, - strīdīgās regulas nav spēkā *ex tunc*.
- 21 Šajā sakarā *Rotho Blaas* uzsver, ka šā nolēmuma rezultātā Komisija ar Atcelšanas regulu ir atcēlusi antidempinga maksājumus, kas bija noteikti un grozīti strīdīgajās regulās. Tomēr par spēkā neesošiem atzīt tādus Savienības tiesību aktus kā šīs regulas esot tikai un vienīgi Tiesas ziņā.
- 22 Muitas dienests iesniedzējtiesā apgalvo, ka – pretēji *Rotho Blaas* apgalvotajam – Savienības regulām parasti ir tikai *ex nunc*, nevis *ex tunc* iedarbība. Pieņemot, ka ar Atcelšanas regulu veiktajai atcelšanai ir atpakaļejošs spēks, tiktu apdraudēta šo regulu efektivitāte.
- 23 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tādēļ Tiesa ir jāiztaujā, pirmkārt, par strīdīgo regulu spēkā esamību, ņemot vērā *DSB* 2011. gada 28. jūlija un 2016. gada 12. februāra nolēmumus, kuros ir konstatēts šajās regulās noteikto antidempinga pasākumu nesaderīgums ar PTO Antidempinga nolīgumu un GATT 1994.
- 24 Otrkārt, gadījumā, ja tiktu konstatēta šāda spēkā neesamība, rastos jautājums par to, vai šī spēkā neesamība rada tiesiskas sekas *ex tunc*, proti, sākot no strīdīgo regulu spēkā stāšanās dienas, vai, gluži pretēji, *ex nunc*, proti, ka to atcelšanas tiesiskās sekas rodas tikai no brīža, kad stājusies spēkā Atcelšanas regula.
- 25 Šajos apstākļos *Commissione tributaria di primo grado di Bolzano* (Bolcāno Pirmās instances nodokļu lietu tiesa, Itālija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:
- “1) Vai Regula [..] Nr. 91/2009 [..], Īstenošanas regula [..] Nr. 924/2012 [..] un Īstenošanas regula [..] 2015/519 [..] ir spēkā neesošas vai prettiesiskas, ņemot vērā GATT 1994 VI pantu un *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu, vai nesaderīgas ar šo pantu vai šo nolēmumu?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu ir atbildams apstiprinoši – ar strīdīgajiem aktiem ieviesto antidempinga maksājumu atcelšanas tiesiskās sekas sākas vai nu ar Atcelšanas regulas spēkā stāšanās brīdi, vai ar strīdīgā akta, proti, Regulas Nr. 91/2009, spēkā stāšanās brīdi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

Par pieņemamību

- 26 Tiesai iesniegtajos apsvērumos Itālijas valdība pauž šaubas par to, vai *Rotho Blaas* ir tiesīga atsaukties uz strīdīgo regulu spēkā neesamību iesniedzējtiesā, un līdz ar to par pirmā jautājuma pieņemamību, jo šī sabiedrība gluži vienkārši – no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) izrietošās judikatūras izpratnē – varēja lūgt tās atcelt Savienības tiesai saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu.
- 27 *Rotho Blaas* vērš uzmanību uz to, ka tā neesot varējusi pati apstrīdēt strīdīgo rīkojumu tiesiskumu, ņemot vērā, ka regula pēc savas iedabas nevar nedz *de facto*, nedz *de jure* būt privātpersonas individuālas prasības par tiesību akta atcelšanu priekšmets, ja vien šī privātpersona nepierāda, ka apstrīdētā regula to skar individuāli un tieši, to nostādot no pārējiem komersantiem atšķirīgā stāvoklī (spriedums, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17).
- 28 Šajā ziņā pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka vispārējais princips, kas nodrošina ikvienai personai tiesības – pret šai personai nelabvēlīgu valsts pasākumu celtas prasības ietvaros – atsaukties uz šā pasākuma pamatā esoša Savienības tiesību akta spēkā neesamību, neliedz šīs tiesības pakārtot nosacījumam par to, ka attiecīgajai personai nav bijis tiesību tieši prasīt Savienības tiesai atcelt šo pasākumu saskaņā ar LESD 263. pantu. Tomēr atsaukties uz attiecīgā akta spēkā neesamību valsts tiesā pēc piekritības personai ir liegts tikai tad, ja ir uzskatāms, ka tā gluži neapšaubāmi būtu varējusi šādi prasīt tā atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1994. gada 9. marts, *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 23. punkts; 2014. gada 18. septembris, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 28. un 29. punkts, kā arī 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 18. punkts).
- 29 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, ko fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai ir cēlusi par aktu, kurš tai nav adresēts, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai tiek atzītas tiesības celt prasību, kuras rodas divos gadījumos. Pirmkārt, šāda prasība var tikt celta ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, šāda persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja tas šo personu skar tieši (skat. tostarp spriedumus, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 59. un 91. punkts, kā arī 2018. gada 13. marts, *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 39. punkts).
- 30 Tātad, pirmkārt, tad, ja varētu uzskatīt, ka strīdīgās regulas neapšaubāmi skar tādu juridisko personu kā *Rotho Blaas* tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē, tai būtu liegts atsaukties uz šo regulu spēkā neesamību iesniedzējtiesās (spriedums, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 57. punkts).
- 31 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tādas antidempinga maksājumus noteicošas regulas kā strīdīgās regulas pēc sava rakstura ir normatīvas, jo tās attiecas uz visiem ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1984. gada 21. februāris, *Allied Corporation u.c./Komisija*, 239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11. punkts, kā arī 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 18. punkts).
- 32 Tomēr no judikatūras izriet, ka antidempinga maksājumu noteicoša regula visnotaļ iespējami var individuāli attiekties uz vairākiem saimnieciskās darbības subjektu veidiem, neizslēdzot iespēju, ka individuāli tiek skarti arī citi subjekti tiem raksturīgo un tos no visām citām personām nošķirošo

iezīmju dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie/Padome*, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. punkts, un 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 22. punkts).

- 33 Pirmām kārtām, individuāli skarti var tikt tie attiecīgās preces ražotāji un eksportētāji, kuri dempingā tikuši vainoti, pamatojoties uz datiem par viņu komercdarbību (spriedums, 2014. gada 18. septembris, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Otrām kārtām, tāpat var notikt arī ar tiem attiecīgās preces importētājiem, kuru tālākpārdošanas cena ir ņemta vērā eksporta cenu noteikšanā un uz kuriem tādējādi attiecas konstatējumi par dempinga prakses esamību (spriedumi, 1990. gada 14. marts, *Nashua Corporation u.c./Komisija un Padome*, C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 15. punkts; 1990. gada 14. marts, *Gestetner Holdings/Padome un Komisija*, C-156/87, EU:C:1990:116, 18. punkts, kā arī 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 20. punkts).
- 35 Trešām kārtām, tāpat var būt arī ar importētājiem, kuri ir saistīti ar attiecīgās preces eksportētājiem, konkrēti, gadījumā, ja eksporta cena ir tikusi aprēķināta no šo importētāju noteiktajām tālākpārdošanas cenām Savienības tirgū, un gadījumā, ja pats antidempinga maksājums ir ticis aprēķināts atbilstoši šīm tālākpārdošanas cenām (spriedumi, 1990. gada 11. jūlijs, *Neotype Techmashexport/Komisija un Padome*, C-305/86 un C-160/87, EU:C:1990:295, 19. un 20. punkts, kā arī 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 21. punkts).
- 36 Taču šajā lietā nekas neliecina par to, ka strīdīgās regulas būtu pieņemtas, ņemot vērā *Rotho Blaas* individuālo situāciju, kā tas noticis ar kādu no šā sprieduma 33.–35. punktā identificētajām saimnieciskās darbības subjektu kategorijām, vai ka šīs regulas to ietekmētu tādā veidā, kas šo uzņēmumu nošķirtu no pārējiem preču, par kurām ir noteikti attiecīgie antidempinga pasākumi, importētājiem.
- 37 No tā izriet, ka nav uzskatāms, ka minētās regulas nešaubīgi ir individuāli skārušas *Rotho Blaas* LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 38 Otrkārt, jautājumā par to, vai *Rotho Blaas* acīmredzami būtu varējusi saskaņā ar LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējo teikuma daļu celt prasību par strīdīgajām regulām tāpēc, ka tās ir reglamentējoši akti, kas to skar tieši un nav saistīti ar īstenošanas pasākumiem šīs normas izpratnē, pietiek vien norādīt, ka šo strīdīgajās regulās noteikto antidempinga maksājumu samaksas pienākums attiecīgajiem subjektiem, kā tostarp pamatlietā arī *Rotho Blaas*, ir noteikts tieši kompetento valsts iestāžu pieņemtajos aktos.
- 39 Tāpēc nav uzskatāms, ka strīdīgās regulas acīmredzami nav saistītas ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē.
- 40 Ņemot vērā iepriekš minēto, nav konstatējams, ka *Rotho Blaas* būtu neapšaubāmi varējusi šā sprieduma 29. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē lūgt atcelt strīdīgās regulas atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai un tā rezultātā tai būtu liegts atsaukties uz šo regulu spēkā neesamību iesniedzējtiesā.
- 41 No tā izriet, ka pirmais prejudiciālais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 42 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai strīdīgās regulas nav spēkā, ņemot vērā GATT 1994 VI pantu un *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu.

- 43 Ievadam jātgādina, ka, lai pamatotu prasību atcelt Savienības atvasināto tiesību aktu vai arī iebildi par šāda akta prettiesiskumu, uz starptautiskā nolīguma, kura līgumslēdzēja puse ir Savienība, noteikumiem var atsaukties tikai ar divējādu nosacījumu, ka, pirmkārt, tas nav pretrunā šā nolīguma būtībai un sistēmai un, otrkārt, ka šā nolīguma noteikumi saturiski izrādās esam beznosacījuma un pietiekami precīzi (skat. tostarp spriedumu, 2015. gada 13. janvāris, Padome u.c./*Vereniging Milieudefensie* un *Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, no C-401/12 P līdz C-403/12 P, EU:C:2015:4, 54. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tādējādi tikai tad, kad ir kumulatīvi izpildīti abi šie nosacījumi, uz šīm normām var atsaukties Savienības tiesās, lai tiktu izvērtēts Savienības tiesību akta tiesiskums.
- 44 Savukārt par PTO nolīgumiem no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā šo nolīgumu iedabu un sistēmu, tie principā nav pieskaitāmi normām, uz kuru pamata var tikt pārbaudīts Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskums (skat. tostarp spriedumus, 1999. gada 23. novembris, Portugāle/Padome, C-149/96, EU:C:1999:574, 47. punkts; 2005. gada 1. marts, *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 39. punkts, kā arī 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 85. punkts).
- 45 Šajā ziņā Tiesa ir īpaši norādījusi, ka, ja tiktu atzīts, ka uzdevums nodrošināt Savienības tiesību atbilstību PTO noteikumiem ir tieši Savienības tiesai, Savienības likumdošanas vai izpildvaras iestādēm tiktu liegta rīcības brīvība, kāda ir līdzīgām Savienības tirdzniecības partneru iestādēm. Proti, nav strīda par to, ka dažas līgumslēdzējas puses, kuras ir Savienības nozīmīgākās tirdzniecības partneres, ņemot vērā PTO nolīgumu priekšmetu un mērķi, ir skaidri secinājušas, ka šie nolīgumi nav to normu vidū, attiecībā uz kurām to tiesu iestādes pārbauda savu valsts tiesību normu likumību. Šāds savstarpējības trūkums, ja tas tiktu pieļauts, draudētu izjaukt līdzsvaru PTO noteikumu piemērošanā (skat. tostarp spriedumus, 1999. gada 23. novembris, Portugāle/Padome, C-149/96, EU:C:1999:574, 43.–46. punkts; 2008. gada 9. septembris, *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 119. punkts, kā arī 2014. gada 18. decembris, *LVP*, C-306/13, EU:C:2014:2465, 46. punkts).
- 46 Konkrētāk, Tiesai jau ir bijusi izdevība precizēt, ka nav pieļaujams arīdžan, ka saimnieciskās darbības subjekts Savienības tiesā atsaucas uz Savienības tiesiskā regulējuma nesaderīgumu ar kādu *DSB* nolēmumu, kā, piemēram, šajā gadījumā – *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu. Proti, *DSB* ieteikumi vai nolēmumi, kuros ir konstatēta PTO noteikumu neizpilde, principā un neatkarīgi no to juridiskās piemērojamības būtībā nevar tikt nošķirti no materiāltiesiskajām normām, ar kurām tiek pildītas saistības, ko kāda puse uzņēmusies PTO ietvaros. Tādējādi uz *DSB* ieteikumu vai nolēmumu, kurā konstatēta minēto noteikumu neizpilde, principā, tāpat kā uz PTO nolīgumu materiāltiesiskajām normām, nevar atsaukties Savienības tiesā, lai noskaidrotu, vai Savienības tiesiskais regulējums ir nesaderīgs ar šo ieteikumu vai nolēmumu (spriedums, 2011. gada 10. novembris, X un X BV, C-319/10 un C-320/10, nav publicēts, EU:C:2011:720, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 47 Tikai divās izņēmuma situācijās saistībā ar Savienības likumdevēja vēlmi pašam ierobežot savu rīcības brīvību PTO noteikumu piemērošanā Tiesa ir atzinusi, ka Savienības tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārbauda, vai Savienības tiesību akts vai tā piemērošanai pieņemtie akti ir tiesiski, ņemot vērā PTO nolīgumus vai *DSB* nolēmumu, kurā konstatēta šo nolīgumu neizpilde (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. punkts).
- 48 Runa, pirmām kārtām, ir par situāciju, kad Savienība ir vēlējusies izpildīt īpašu pienākumu, ko tā ir uzņēmusies šo nolīgumu ietvaros, un, otrām kārtām, par gadījumu, kad attiecīgajā Savienības tiesību aktā ir tieša atsauce uz konkrētām šo nolīgumu normām (skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Tātad tieši pēc šiem kritērijiem šajā lietā ir jākonstatē, vai strīdīgo regulu spēkā esamība var tikt izvērtēta, ņemot vērā GATT 1994 VI pantu un *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu.

- 50 Pirmkārt, runājot par pamatlietā aplūkoto Regulu Nr. 91/2009, ir jānorāda, ka šajā tiesību aktā nav izdarīta skaidra atsauce uz konkrētiem GATT 1994 VI panta noteikumiem un nekas neliecina par to, ka, pieņemot šo regulu, Padome būtu vēlējusies izpildīt kādu konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies saistībā ar šo nolīgumu vai vispārīgāk – PTO nolīgumiem.
- 51 Ciktāl iesniedzējtiesa vaicā konkrēti par to, vai minētā regula ir spēkā, ņemot vērā *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu, pietiek konstatēt, ka šis nolēmums ir pieņemts pēc šīs regulas un tāpēc tas nevar būt tās juridiskais pamats.
- 52 Otrkārt, runājot par Īstenošanas regulām Nr. 924/2012 un 2015/519, ir jānorāda, ka, lai arī šīs regulas zināmā mērā atspoguļo Savienības vēlmi izpildīt *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu, ar to – ņemot vērā, ka tiesiskuma pārbaude attiecībā uz PTO noteikumiem, kā atgādināts šā sprieduma 47. punktā, ir pieļaujama tikai ārkārtas apstākļos, – nepietiek, lai varētu uzskatīt, ka, pieņemot minētās regulas, Savienība būtu vēlējusies izpildīt kādu konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros un kura gadījumā būtu attaisnojams izņēmums no neiespējamības atsaukties uz PTO noteikumiem Savienības tiesā un tai būtu ļauts pārbaudīt, vai Savienības tiesību akti ir tiesiski, ņemot vērā šos noteikumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 1. marts, *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 42.–48. punkts, kā arī 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 93.–98. punkts).
- 53 Proti, Īstenošanas regulā 2015/519 pēc attiecīgā antidempinga maksājuma termiņbeigu pārskatīšanas izmeklēšanas šis maksājums ir vienīgi vēl uz piecus gadus ilgu laikposmu atstāts spēkā, neminot *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu. Turklāt tajā nav konkrēti minēti arīdzan no PTO noteikumiem izrietošie pienākumi.
- 54 Visbeidzot, runājot par Regulu Nr. 924/2012, ir jānorāda, ka dažos tās apsvērumos ir atsauce uz šo nolēmumu, minot tajā izklāstītos konstatējumus. Tomēr no tā izriet Savienības likumdevēja griba nevis izpildīt tieši šajos konstatējumos prasīto, bet gan šo konstatējumu gaismā pārskatīt attiecīgo antidempinga maksājumu, vienlaikus saglabājot savu rīcības brīvību šajā ziņā esošo PTO noteikumu piemērošanā.
- 55 Šajā pašā garā šajā regulā arī ir vispārīgi minēts tostarp PTO Antidempinga nolīgums.
- 56 Šādos apstākļos nav uzskatāms, ka strīdīgo regulu tiesiskums būtu vērtējams, ņemot vērā GATT 1994 VI pantu vai *DSB* 2011. gada 28. jūlija nolēmumu.
- 57 Tāpēc ir jāatzīst, ka, izskatot pirmo jautājumu, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt strīdīgo regulu spēkā esamību.

Par otro jautājumu

- 58 Tā kā otrais jautājums ir uzdots vienīgi gadījumā, ja strīdīgās regulas nebūtu spēkā, uz to nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Izskatot pirmo jautājumu, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes Regulas (EK) Nr. 91/2009 (2009. gada 26. janvāris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažū Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 924/2012 (2012. gada 4. oktobris), ar kuru groza Regulu Nr. 91/2009, vai Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/519 (2015. gada 26. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu, konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kuru attiecina arī uz konkrētu no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu neatkarīgi no tā, vai tiem deklarēta Malaizijas izcelsme, spēkā esamību.

[Paraksti]